

מ"ת 6694/04/17 - מדינת ישראל נגד יהודה איפרח

בית משפט השלום בחיפה

09 אפריל 2017

מ"ת 6694-04-17 מדינת ישראל נ' איפרח(עציר)

מ"ת 3150-04-17

מ"ת 6692-04-17

מספר פל"א 134308/2017

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

יהודה איפרח (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד ננסי בסון

ב"כ המשיב - עו"ד רגינה קוזנץ (ס. ציבורית)

המשיב בעצמו באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום וטענות הצדדים:

נגד המשיב הוגש כתב אישום במסגרתו מיוחסות לו עבירות איומים ותקיפת עובד ציבור.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 26.3.17 בשעות הבוקר הגיע המשיב למחלקת הרווחה בחיפה וביקש לשוחח עם

עמוד 1

המדריך שלו. מאבטח במקום השיב לו כי המדריך נמצא בישיבה, ועל כן הוא יאלץ להמתין. בתגובה, תקף המשיב את המאבטח, שפך עליו כוס קפה, דחף אותו ואחז בחולצתו. המאבטח הדף את המשיב. המשיב איים על המאבטח ואמר לו כי יגיע עם חבריו וידקור אותו.

בבקשת המעצר נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, לרבות עדויות המאבטח, המדריך, מנהלת המקום, סיירת בטחון ועוד. לעניין עילת המעצר נטען כי העובדה שתקף איש מרות וחוק מלמדת על המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד נטען כי לחובתו של המשיב הרשעות קודמות למכביר, במגוון עבירות, לרבות עבירות אלימות, רכוש, סמים, הפרת הוראה חוקית ועוד. אך לפני כשנה השתחרר המשיב ממאסר. בגין הרשעתו האחרונה בעבירות איומים והחזקת סכין הושת עליו עונש מאסר מותנה בן 8 חודשי מאסר, שהינו חב הפעלה בתיק זה.

ב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לעבירת איומים, אולם סברה כי אין ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירת התקיפה. לטענתה, לעניין התקיפה מצויה גרסתו של המאבטח, ומולה גרסת המשיב. אין לגרסת המאבטח כל ראיה מחזקת. על פי הטענה, המשיב הוא שנחבל באירוע, ואין לכך כל התייחסות בתיק החקירה - לא תיעוד ואף לא התייחסות של החוקר שגבה את עדות המשיב. אין התייחסות לשאלה אם ישנן מצלמות אבטחה, והמשטרה לא טרחה לבדוק זאת. המדובר במחדל חקירה חמור, שכן סביר שבמקום מותקנות מצלמות. בנוסף, אין כל אינדיקציה לכך שהקפה על בגדי המאבטח מקורו בזריקת הכוס מצדו של המשיב. לטענת המשיב, המאבטח הוא שנקט באלימות כלפיו, כל זאת כיוון שדיבר "לא יפה" אל המאבטח.

נטען עוד, כי עברו הפלילי כולל הרשעות בעבירות אלימות במשפחה, ולא עבירות כלפי אנשי אכיפת חוק, ולפיכך הרשעותיו הקודמות אינן מלמדות על מסוכנות. מכל מקום, לעניין עילת המעצר נטען כי מדובר בעבירות המצויות ברף נמוך של חומרה. למאבטח אולי נגרמה חוסר נוחות בגין שפיכת הקפה, אולם לא נגרם לו כאב והוא לא נזקק לטיפול. ניתן לאיין המסוכנות הנטענת בדרך של הרחקתו מלשכת הרווחה.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

אקדים ואציין, ביחס לטענות המשיב בדבר מהימנות המאבטח וקיומו של "תיקו" ראייתי (גרסה מול גרסה): כידוע, בשלב מקדמי זה אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים כפי שנעשה במסגרת ההליך העיקרי. הדגש, בשלב זה, נוגע לקיומו של **פוטנציאל ראייתי**, אשר בכוחו להתגבש, בסופו של ההליך המשפטי, לכלל ראיות מרשיות - ר' למשל בש"פ 1907/12 **אבו מנה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 13.3.2012), וכן בש"פ 5191/13 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 29.7.2013):

"...על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או

קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראייתי לצורך הרשעת הנאשם - לא ייעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו ... לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה".

לאור זאת נקבע לא אחת, כי גם קיומה של גרסה נוגדת אינו שולל את קיומן של ראיות לכאורה, וכי אלו הם פני הדברים גם במצב בו מדובר ב"גרסה מול גרסה":

בשפ 2909/08 חאלדי ואח' נ' מדינת ישראל (10.4.2008);

בשפ 8272/06 לוי נ' מדינת ישראל (19.11.2006).

זאת ועוד: יש לתת את הדעת לכך שגרסת המאבטח היא כי הותקף (בדרך של זריקת כוס קפה ותפיסת חולצתו) לאחר עימות מילולי עם המשיב, וכי לאחר מכן איים עליו המשיב. המשיב הכחיש בחקירתו את גרסת המאבטח לכל אורכה - הן את התקיפה והן את האיום.

עדים אשר הגיעו למקום לשמע קולות העימות המילולי - שמעו את המשיב מאיים על המאבטח (וזאת בניגוד לטענתו של המשיב, כי לא איים על איש). העדים לא ראו את האירוע של שפיכת הקפה, אולם חלקם הבחינו כי חולצתו של המאבטח רטובה מקפה (עדוּתה של רונית שריג) וחלקם הבחינו גם בקפה באזור עמדת המאבטח (עדוּתם של רונית שריג ושמוליק דדון).

אין בידי לקבל את טענת ב"כ המשיבה בדבר מחדל "רציני" בחקירה, באי תפיסת מצלמות אבטחה אשר "ודאי" מותקנות במקום. מנהלת היחידה, גב' שריג, הבהירה בחקירתה כי לא מותקנות במקום מצלמות.

לאור האמור, סבורני כי בידי המבקשת ראיות לכאורה, אשר בכוחן להתגבש בכור ההיתוך של ההליך העיקרי, לכלל מסקנה מרשיעה - הן לעניין עבירת האלימות והן לעניין האיומים.

אשר לעילת המעצר - אין בידי לקבל את טענת ב"כ המשיב כי עברו הפלילי של המשיב אינו מלמד על מסוכנותו. לחובתו של המשיב הרשעות קודמות בעבירות אלימות, לרבות עבירות איומים. הוא ריצה בעבר עונשי מאסר, ולמעשה השתחרר ממאסר אך לפני כשנה.

עם זאת יש לזכור כי ההערכה בדבר המסוכנות הנשקפת - נעוצה בשני עוגנים: מיהותו של העושה ומהותו של המעשה. ולעניין המעשה, מבלי להקל בו ראש, סבורני כי הוא אינו מצוי ברף הגבוה של החומרה. התקיפה לכאורה מתבטאת בהשלכת כוס קפה לעברו של המאבטח. לעניין האיומים, הגם שמדובר באיומים חמורים, הרי שמדובר באיומים מילוליים, ובנוסף יש לבחון אותם על רקע נסיבותיהם (יש להניח כי המשיב היה נתון בסערת רגשות לאחר עימות מילולי

ופיזי עם המאבטח). מדובר באיום חד פעמי.

נתתי דעתי אף לכך שהמשיב שוהה במעצר מאחורי סורג ובריה מזה כשבוע ימים. יש לקוות כי תקופה זו ציננה את רוחו של המשיב, ואף הבהירה לו את גבולות האסור והמותר, וכי בכל מקרה בו יפר את תנאי השחרור - יעצר בשנית.

סוף דבר אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. אני אוסר על המשיב ליצור כל קשר, בין במישרין ובין בעקיפין עם המתלונן.
- ב. אני אוסר על המשיב להתקרב עד כדי 500 מטרים למתלונן.
- ג. אני אוסר על המשיב להתקרב עד כדי 500 מטרים ליחידה לטיפול בדרי רחוב (המצויה ברחוב דבורה 2, חיפה).
- ד. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪.
- ה. המשיב יתייצב בתחנת המשטרה ויחתום בפני איש משטרה בימים א', ג', ו- ה' בכל שבוע, לא יאוחר מהשעה 17:00.

מובהר למשיב כי היה ויפר את תנאי שחרורו - יעצר.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא לשחרור.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ז, 09/04/2017 במעמד הנוכחים.

זיו אריאלי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

השעה כעת 14:12.

אני מעכב את ביצוע החלטת השחרור עד מחר - 10.4.17 בשעה 10:00, אלא אם כן תודיע המבקשת עד היום בשעה

עמוד 4

16:30 כי אין בכוונתה להגיש ערר.

אין בהחלטה זו כדי לעכב את תחילת יישום תנאי השחרור.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ז, 09/04/2017 במעמד הנוכחים.

זיו אריאלי , שופט